

ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه

نتیجه مختصر دوره امتحانی می - جون ۲۰۱۸

فقر، کمبود فرصت های معیشت و سطح بلند بیکاری، خصوصاً در ولایات کنر (۷۹٪)، ننگرهار (۶۳٪) و لغمان (۶۲٪) افغانان فقیر را به سوه کشت غیر قانونی کوکنار سوق داده اند. © IOM ۲۰۱۸

نکات برجسته

- تعداد ولایات ارزیابی شده **۷**
تعداد ولسوالی های ارزیابی شده **۸۳**
- تعداد قریجات با بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان ارزیابی شده **۱,۵۳۵**
- اطلاعات دهندگان کلیدی مصاحبه گردیده اند **۸,۲۴۳**
- افراد در قریجات ارزیابی شده زندگی میکنند **۷,۴۵۱,۴۱۱**
- باشندگان بازگشت کنندگان از خارج کشور هستند **۹۴۳,۲۲۰**
- بیجاشدگان داخلی فعلاً در جوامع میزبان زندگی میکنند **۵۹۶,۳۰۲**
- باشندگان که محل اصلی خود را منحصت بیجاشدگان داخلی ترک نموده **۳۳۵,۴۹۹**
- افراد (۱۴٪) که قبلاً بیجاشدگان داخلی بودند، حال به محل خود بازگشت نموده **۱,۰۱۸,۰۶۵**
- باشندگان منحصت مهاجرت کنندگان به خارج از کشور رفته اند **۲۶۳,۵۱۵**
- بازگشت کنندگان و بیجاشدگان داخلی در خیمه و فضا باز زندگی میکنند **۴۱,۸۶۱**
- **۹۲٪** (۱,۴۱۵ قریه) قریجات ارزیابی شده هیچ کمی را ۳ ماه قبل از ارزیابی دریافت نکرده اند
- **۳ از ۱** قریجات ارزیابی شده دسترسی به هیچ مرکز مراقبت صحت ندارند و نزدیکترین مرکز صحتی یک ساعت پیاده روی دارد
- **۱ از ۴** خانواده (۲۴٪) دسترسی به تسهیلات بهداشتی ندارند و در فضا باز رفع حاجت مینمایند - ولایات کنر (۴۲٪) و لغمان (۳۲٪) آسیب پذیرترین ولایات اند
- **۹۷٪** افراد موبایل دارند اما ۲۲٪ آن در خانه های شان دسترسی به آنتن دهی/ خدمات مخابراتی ندارند

سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM)

سیستم ردیابی بیجاشدگان عبارت است از سیستمی که روند بیجا شدگی و تحرکات افراد را ردیابی و نظارت میکند. این سیستم طوری طراحی گردیده که معلومات را به شکل سیستماتیک و منظم جمع آوری و بعد از طی مراحل منتشر مینماید تا درک بهتر از تحرک و نیازمندی های در حال تغییر افراد بیجاشده موجود در ساحه و یا در مسیر راه را ارائه نماید.

سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM) از ماه می الی جون سال ۲۰۱۸ در هماهنگی با وزارت مهاجرین و عودت کنندگان (MoRR) یک برنامه آزمایشی ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) را به عنوان بخش جدایی ناپذیر از ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) انجام داد تا دید جامع تر از نیازمندی های چندین سکتوری قریجات بدست بیاید که میزان بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان بودند. DTM برنامه آزمایشی (CBNA) را در سطح قریجات انجام داد و در ۷ ولایت که در دور پنجم (اواسط ماه می سال ۲۰۱۸) ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) با بیشترین تعداد بیجاشدگان و بازگشت کنندگان داخلی تشخیص شده بود قریجاتی را اولویت بندی کرد که میزان بیشترین تعداد افراد بازگشت کننده و بیجاشده داخلی بودند. کارمندان ساحوی DTM توانستند سروی ابتدایی نیازمندی های چندین سکتوری را از طریق بحث های گروهی با معلومات دهندگان کلیدی جوامع انجام دهد که در مورد شرایط زندگی، وضعیت اقتصادی، دسترسی به خدمات چندین سکتوری، امنیت، مصئونیت، غذا و تغذیه و سایر موضوعات فهم خوبی دارند.

سیستم ردیابی بیجاشدگان، سازمان بین المللی مهاجرت و مؤسسات همکار آنرا قادر خواهد ساخت تا منابع را به حد اکثر رسانده و اولویت بندی را انجام دهد تا برنامه های که دربرگیرنده کمک های بشری پایدار، حساس تحرک و هدفمند مبنی بر شواهد باشد ارائه شده و ادغام مجدد و ثبات و ترقی جامعه تأمین گردد. برای معلومات بیشتر در مورد دی تی ام در افغانستان به www.displacement.iom.int/afghanistan مراجعه نمایید.

ساحه پوشش

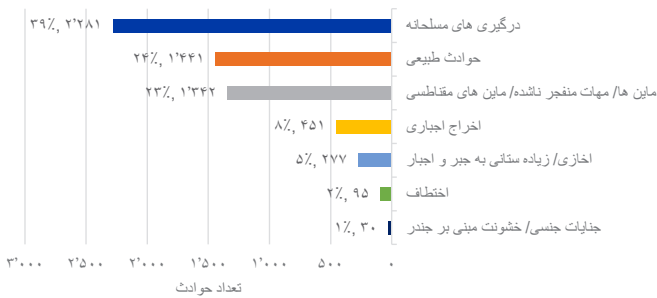
ولایت	ولسوالی ها	ولسوالی های ارزیابی شده	قریجات ارزیابی شده در BMA	قریجات ارزیابی شده در CBNA	فیصدی قریجات ارزیابی شده در BMA
بغلان	۱۵	۱۱	۵۶۱	۲۰۱	۳۶٪
کابل	۱۵	۹	۵۳۷	۲۰۱	۳۷٪
کنر	۱۵	۱۵	۳۵۹	۱۹۹	۵۵٪
کندز	۷	۷	۳۱۸	۱۹۹	۶۳٪
لغمان	۵	۵	۲۰۵	۱۵۲	۷۴٪
ننگرهار	۲۲	۲۰	۹۰۸	۲۸۴	۴۲٪
تخار	۱۷	۱۶	۴۸۵	۱۹۹	۴۱٪
مجموعه	۹۶	۸۳	۳,۲۷۳	۱,۵۳۵	۴۶٪

روش

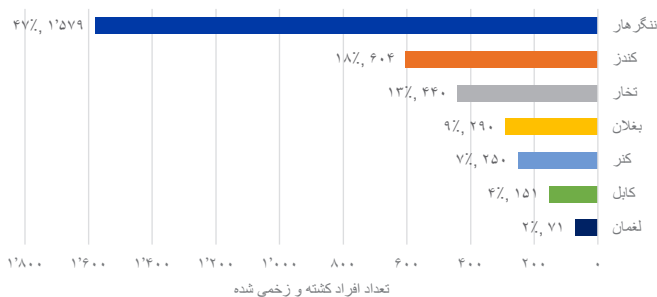
امنیت و مصئونیت

بیشترین حوادث مربوط به درگیری های مسلحانه، ماین ها، مهات منفجر نشده (UXOs) و وسایل انفجاری ابتدایی یا ماین های مقناطسی (IED) در ولایات تخار و ننگرهار گزارش شده که به ترتیب ۱۵۷۷ و ۸۶۵ حوادث میباشد. با این حال، بیشترین فیصدی جمعیت آسیب دیده در ولایات تخار و کندز گزارش شده که به ترتیب ۱۷٪ و ۱۵٪ میباشد و میزان بالا مرگ و میر نیز در این ولایات به ملاحظه میرسد. با وجود اینکه حوادث نسبتاً کمتر درگیری مسلحانه و حوادث مربوط به امنیت در ولایت ننگرهار گزارش شده است، به دلیل تراکم زیاد نفوس در این ولایت بلندترین میزان مرگ و میر و زخمی شدن افراد گزارش شده است که این رقم عبارت از ۱،۵۷۹ قضیه مرگ و میر و زخمی شدن افراد میباشد، هرچند این رقم فقط ۲.۳٪ جمعیت آسیب دیده را تشکیل میدهد.

حوادث مصئونیتی و امنیتی در سه ماه اخیر

مرگ و میر و زخمی شدن ناشی از جنگ در سه ماه اخیر

وسایل انفجاری ابتدایی (IEDs) معمولترین تهدید امنیتی در افغانستان است، مانند این بم خانگی که از دیگ بخار ساخته شده و بر از ساچمه میباشد و در منطقه بگرامی قلعه، ولایت کابل یافت شده است © IOM ۲۰۱۸

هدف سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM) در افغانستان این است که ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) را جزء از ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) بسازد که تحرک و بیجاشدگی را ردیابی می کند. در نتیجه، این برنامه آزمایشی (CBNA) با استفاده از روش مشابه با BMA عمل می کند.

DTM همانند ارزیابی BMA در CBNA نیز کارمندان ساحوی را از محل که در آنجا ارزیابی صورت میگیرد استخدام می کند تا معلومات کمی را در سطح قریجات از طریق بحث های گروهی با معلومات دهنندگان کلیدی (KIs) جمع آوری نمایند. کارمندان ساحوی اطلاعات کیفی را از طریق مشاهدات مستقیم نیز جمع آوری می کنند تا تحقیقات کمی در مورد شرایط زندگی، کیفیت و دسترسی به خدمات اساسی، وضعیت امنیتی و شاخص های اجتماعی-اقتصادی در هر قریه تکمیل گردد.

نوع فعلی ارزیابی CBNA در هر قریه دو الی سه ساعت طول میکشد تا تکمیل شود. از طریق همکاری سازمان بین المللی مهاجرت با بانک جهانی، DTM و بانک جهانی تجزیه و تحلیل مشترک اطلاعات جمع آوری شده توسط ارزیابی آزمایشی CBNA را برای تهیه ابزار کوتاه تر و ساده تر CBNA انجام می دهند که با سروی وضعیت زندگی در افغانستان مطابقت دارد و می تواند در سراسر کشور تطبیق شود تا در سطح ولسوالی ها و قریجات اطلاع رسانی اولویت ها برای برنامه های توسعه ملی صورت گیرد.

هنگامی که ابزار CBNA توسط نهاد های همکار تصفیه شده و نهایی گردید، این ابزار بر اساس موارد ذیل عمل می کند: کارمندان ساحوی روزانه از یک فورم کاغذی که از قبل با اطلاعات جمع آوری شده در دور قبلی پر شده استفاده مینمایند تا اطلاعات موجوده تایید گردیده و کار ارزیابی سریع تر شود. فورم های تکمیل شده بشکل هفته وار به دفتر ولایتی DTM ارایه می شود و بعد توسط سرتیم و ثبت کننده اطلاعات مشاهده و تایید میگردد. پس از تأیید، اطلاعات به صورت الکترونیکی از طریق تلفون با استفاده از فورم های KoBo وارد سیستم شده و به طور مستقیم در سرور SQL مرکزی DTM در کابل قرار می گیرد، که از طریق سیستم های خودکار و انتخابی بطور سیستماتیک اصلاح و تایید می شود. این فرآیند بررسی دقیق باعث میشود که اطلاعات DTM از بالاترین کیفیت، دقت و صحت برخوردار باشد.

۵ جمعیت مورد هدف

دی تی ام از طریق ارزیابی بنیادی تحرکات و ارزیابی مبتنی بر جامعه موقعیت، میزان جمعیت و نیازمندی های سکتوری پنج دسته جمعیت مورد هدف را ردیابی میکند.

۱. بازگشت کنندگان خارج از کشور
افغانان که حداقل به مدت شش ماه خارج از کشور رفته بودند و حال بازگشت نموده اند
۲. مهاجرت کنندگان به خارج از کشور
افغانانی هستند که خارج از کشور نقل مکان نموده اند.
بیجاشدگان داخلی طبق دسته ذیل به سه بخش تقسیم شده اند:
۳. بیجاشدگان داخلی که محل اصلی شانرا ترک نموده اند
افغانانی که از یک قریه ارزیابی شده به مقصد زندگی کردن در یک منطقه دیگر از افغانستان رفته اند
۴. بیجاشدگان داخلی که جابجا شده اند
افغانانی که از مناطق دیگر بیجا شده و فعلاً در یک قریه ارزیابی شده زندگی میکنند
۵. بیجاشدگان داخلی که بازگشت نموده اند
افغانانی که از یک قریه ارزیابی شده بیجا شده بودند حال به محل اصلی خود بازگشت نموده اند

اطلاعات در مورد میزان جمعیت برای پنج دسته افراد مورد هدف در زمان بیجاشدگی شان با استفاده از چارچوب زمانی ذیل جمع آوری میشود: ۲۰۱۲-۲۰۱۵، ۲۰۱۶، ۲۰۱۷، ۲۰۱۸

معیشت

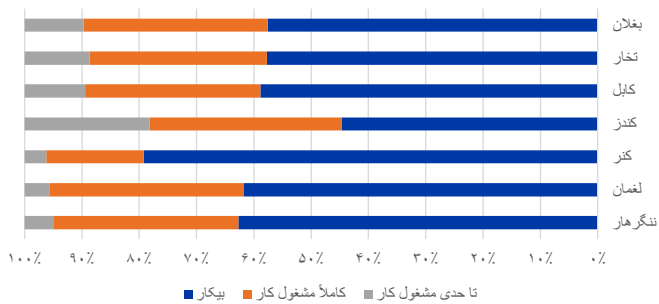
ولایت کنر بلندترین میزان بیکاری مردان (۷۹ درصد) را دارد و به ادامه در ولایت ننگرهار ۶۳ درصد و لغمان ۶۲ درصد مردان بیکار وجود دارند. در ولایت کندز پایینترین ارقام مردان بیکار (۴۵ درصد) وجود دارد.

مشارکت زنان در کمک به درآمد خانواده در مناطق شهری، پایتخت کابل و ولایات شمالی تخار، کندز و بغلان نسبت به مناطق پشتون نشین لغمان، ننگرهار و کنر بیشتر دیده میشود.

کمبود فرصت های کاری و مشاغل برای زنان نه تنها مانع در مقابل اشتغال میباشد بلکه می تواند منجر به مهاجرت نیز شود. این ارزیابی نشان می دهد که برای بیجاشدگان داخلی نخستین دلیل اصلی خروج از وطن فقدان فرصت های کاری و اقتصادی است و بعد نا امنی. به عبارت دیگر، عوامل اقتصادی عاملین عمده مهاجرت است نه نا امنی.

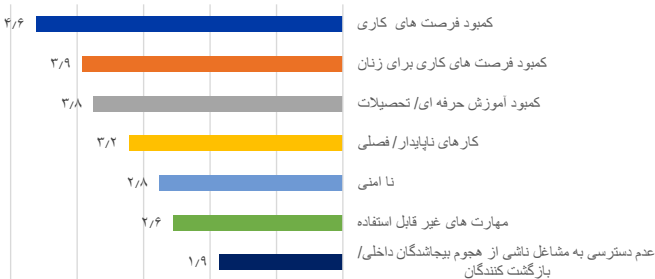
تعداد اوسط اطفال که در درآمد خانه سهم میگیرند بلندتر از تعداد زنان و بزرگسالان است. طبق جوامع مجبوریت اطفال به کار کردن برای حمایت از خانواده مانع اصلی در مقابل تحصیلات آنها میباشد.

وضعیت شغلی | مردان (بزرگتر از ۱۸ سال)

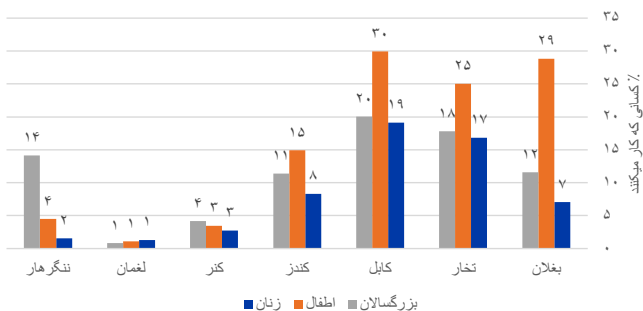

موانع در مقابل کار | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت

۰ = غیر قابل اجرا؛ ۱ = بسیار بی اهمیت؛ ۲ = بی اهمیت؛ ۳ = کمی با اهمیت؛ ۴ = با اهمیت؛ ۵ = بسیار با اهمیت

وضعیت شغلی زنان، اطفال و بزرگسالان

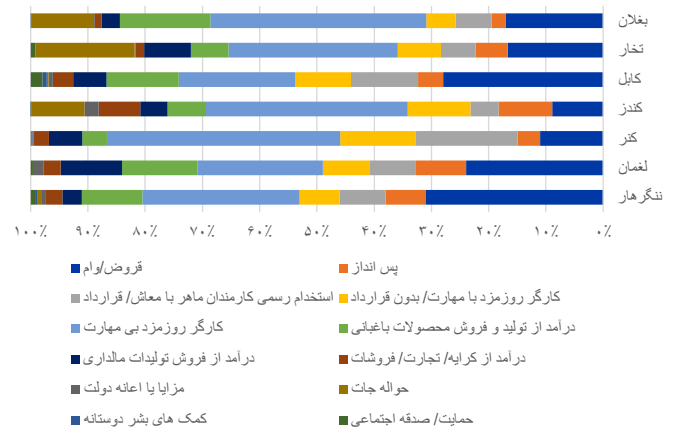
مالی و دارایی

رابطه مستقیم بین هر دو ولایاتی وجود دارد که اتکا بر حواله جات و ارقام بلند جریان خروجی مهاجرت کنندگان به ممالک خارجی را دارند. بر اساس نتایج ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) ماه دسامبر ۲۰۱۸ ولایات کندز، تخار و بغلان در میان ۱۰ نخستین ولایاتی اند که بیشترین تعداد خروجی مهاجرین را دارا میباشند. افزون بر این، رابطه ای بین ازدیاد حوادث امنیتی/ ناامنی و نتایج ناشی از آن دیده میشود که شرایط سرپناه به شدت آسیب دیده و عدم توانایی کرایه دادن و وابستگی به قروض را در این ولایات بار آورده است.

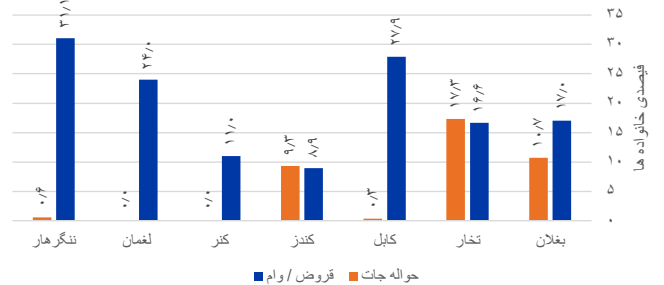
در حالی که هزینه در هر هفت ولایات بیشتر از درآمد میباشد، در ولایات ننگرهار و بغلان ترکیب هزینه و قروض نسبت به درآمد به مقایسه پنج ولایات دیگر بسیار زیاد میباشد. از لحاظ جریان ورودی بیجاشدگان داخلی، فاصله داشتن از خانه ها، قریجات و دارایی دومین دلیل مهاجرت است.

۱ سازمان بین المللی مهاجرت، نتیجه مختصر ارزیابی بنیادی تحرکات، دور ۷، اکتوبر - دسامبر ۲۰۱۸ (افغانستان، ۲۰۱۸). در این وب سایت قابل دسترسی میباشد <https://displacement.iom.int/afghanistan>

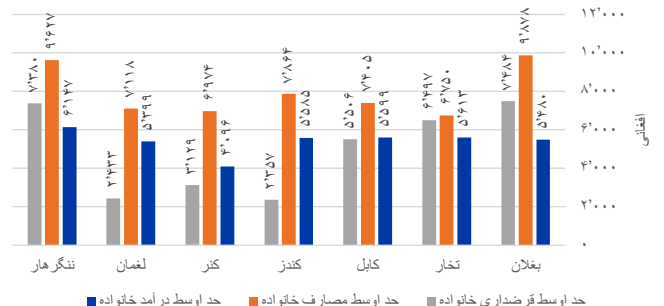
منابع درآمد به اساس فیصدی حد اوسط درآمد خانواده و ولایت

اتکا خانواده ها بالای قروض و حواله جات به اساس ولایت

حد اوسط درآمد، مصارف و قرضداری ماهانه خانواده ها به اساس ولایت

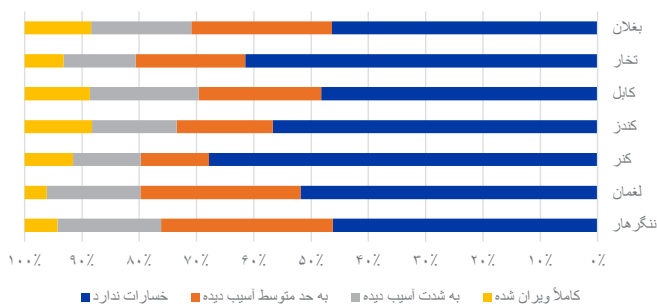
سرپناه

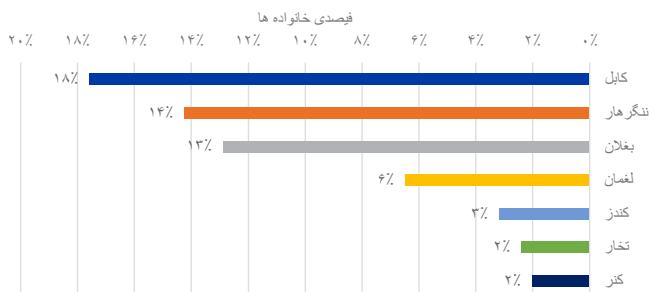
بطور کلی، بیشتر از ۲۴٪ از خانه ها در هفت ولایت ارزیابی شده به شدت آسیب دیده و یا ویران شده اند. ولایات بغلان و کندز بیشترین فیصدی (۱۲٪) خانه های ویران شده را دارد. ولایت ننگرهار که در بین ۷ ولایت ارزیابی شده بزرگترین جمعیت را دارد (تخمیناً ۲،۷۴۲،۸۷۸ فرد در ۳۸۴ قریه ارزیابی شده) ۲۴٪ خانه ها در آنجا شدیداً آسیب دیده و یا ویران شده اند. ولایات ننگرهار، بغلان و کندز بیشترین نیازمندی به کمک های عاجل برای سرپناه دارند.

این شرایط سرپناه به حوادث امنیتی و مصنوعی ارتباط میگیرد که در بالا در بخش امنیت و مصنوعیت گزارش شده است. در ولایات کندز و بغلان ۵۴٪ خانه ها در اثر جنگ خسارات دیده و در ولایت کابل ۵۲٪ خانه ها در شرایط وخیم قرار دارند اما ناشی از جنگ نمیباشد.

وضعیت سرپناه به اساس فیصدی خسارات و ولایات

فیصدی خانواده های که توان کرایه دادن را در ۶ ماه اخیر نداشتند

بیجاشدگان داخلی ناشی از جنگ اکثراً به زندگی کردن در سرپناه موقت آمیزش میکنند مانند این خانواده که در ولایت کندز در یک کپه زندگی میکنند. © IOM ۲۰۱۸

غذا و تغذیه

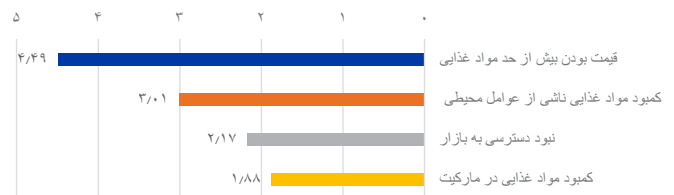

در حالیکه تمام ولایات قیمت بلند مواد غذایی را دلیل اصلی نا مصئون بودن غذا گفته اند، کمبود مواد غذایی به علت عوامل محیطی در ولایات متأثر از خشکسالی کندز، تخار و کنر دیده میشود. با این حال ولایات حاصلخیز لغمان، کابل و ننگرهار متأثر نه گردیده اند. افزایش قیمت مواد غذایی و در نتیجه آن کمبود مواد غذایی اثر متقابل آغاز خشکسالی سال ۲۰۱۸ را بالای مصئونیت غذایی بازتاب داده است.

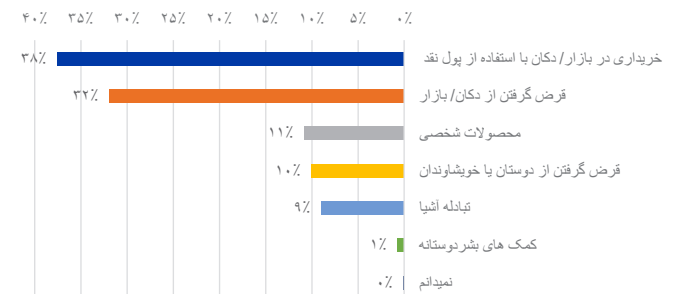
مقدار هشدار دهنده ۴۲٪ از خانواده ها غذا را از فروشگاه ها یا دوستان و خویشاوندان قرض میگیرند که بعد از یکجا شدن کرایه و سایر نیازمندی های خانه با آن بی ثباتی به بار میآید و موجب افزایش فقر می شود.

عوامل نا مصئون بودن غذا | رتبه بندی شده به اساس اهمیت

۰ = غیر قابل اجرا؛ ۱ = بسیار بی اهمیت؛ ۲ = بی اهمیت؛ ۳ = کمی با اهمیت؛ ۴ = با اهمیت؛ ۵ = بسیار با اهمیت

منابع غذایی

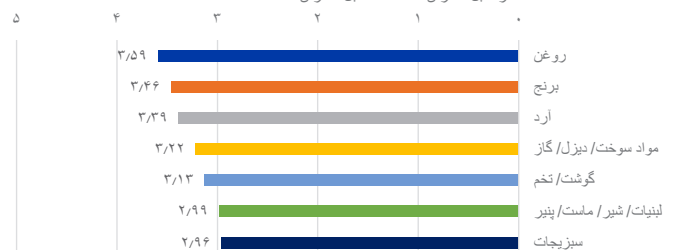
مارکیٹ ها

مواد غذایی که قابلیت فاسد شدن را دارند مانند گوشت، مرغ، تخم مرغ، سبزیجات و محصولات لبنی گاه گاه در دسترس میباشد و در قیمت مواد مانند دیزل، برنج، آرد و روغن نوسانات زیادی قابل ملاحظه میباشد. در هر هفت ولایت ۶۳ درصد افراد با دسترسی محدود به زمین برای محصولات زراعی تشخیص گردیده اند و ۸۰ درصد افراد از دسترسی محدود به چراگاه ها برای مالداری گزارش داده اند.

دسترسی به نیازمندی های اولیه/ مواد ارتزاقی

۰ = غیر قابل اجرا؛ ۱ = غیر قابل دسترس؛ ۲ = اکثراً غیر قابل دسترس؛ ۳ = بعضاً قابل دسترس؛ ۴ = اکثر قابل دسترس؛ ۵ = کاملاً قابل دسترس

صحت

آب، حفظ الصحه و بهداشت (WASH)

از لحاظ دسترسی به خدمات صحتی، برای ۴۶٪ مردم در ولایت بغلان، ۳۹٪ در تخار و ۳۴٪ در کنر نزدیک ترین مرکز صحتی یک ساعت فاصله دارد. در سراسر تمام ولایات، ۳۰٪ از ساکنین باید بیش از یک ساعت پیاده روی کنند تا به نزدیکترین مرکز صحتی مراجعه کرده بتوانند. این یک خلأ حاد در مراقبت های صحتی برای مناطق با بالاترین جمعیت های بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان میباشد. تنها در ۴ درصد از قریجات به اندازه کافی کارمندان صحتی وجود دارد. هرچند در ولایت کنر ۵۰٪ از قریجات به اندازه کافی کارمندان صحتی دارد.

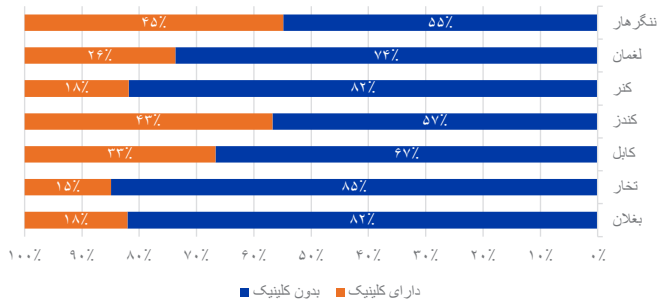
به طور کلی، برای اکثریت جمعیت در هر هفت ولایت که ارزیابی شده اند (بین ۷۹ تا ۸۴ درصد)، دلایل اصلی نا کافی بودن و ضعیف بودن مراقبت های صحتی ارتباط میگیرد با محدود بودن تعداد کارمندان صحتی، نداشتن آموزش درست کارمندان و عدم وجود کارمندان صحتی زن. کمبود مراقبت های صحتی دوران حاملگی و مراقبت های صحتی زنان تأثیر بسیار کم (۷۳٪) بالای نظریات در مورد کافی بودن مراقبت های صحتی داشته است.

در سراسر هر هفت ولایت ۲۴ درصد از خانواده ها دسترسی به امکانات بهداشتی ندارند و در فضا باز رفع حاجت مینمایند که با آن بیماری های قابل درمان مانند بیماری وبا، اسهال، اسهال خونی، زردی، تیفواید و بیماری فلج اطفال افزایش میابد. این وضعیت در ولایات کنر و لغمان بیشتر حاد میباشد که به ترتیب ۴۳٪ و ۳۲٪ از خانواده ها در آنجا در فضا باز رفع حاجت مینمایند. فقدان بیت الخلاهای مناسب و بهداشتی و سیستم های فاضلاب عامه یک چالش برای صحت عامه پنداشته میشود. رفع حاجت در فضا باز همچنان خطر سو استفاده جنسی و تهدید برای حفظ حریم خصوصی و عزت زنان بوده و عوامل استرس زای روانی اجتماعی را بیشتر میسازد.^۲

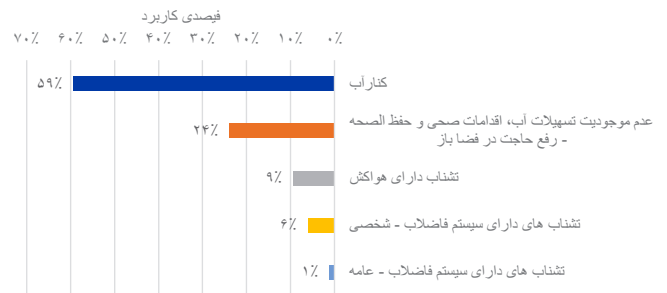
۱ سازمان جهانی صحت، اساسنامه بهداشت، فیبروری ۲۰۱۸ (WHO, 2018). در این وب سایت قابل دسترسی میباشد. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/sanitation>

۲ Saleem, M., T. Burdett, V. Heaslip, 2019, تأثیرات صحتی و اجتماعی رفع حاجت در فضا باز بالای زنان: a مرور سیستماتیک، BMC صحت عامه، 19(158): 1-12.

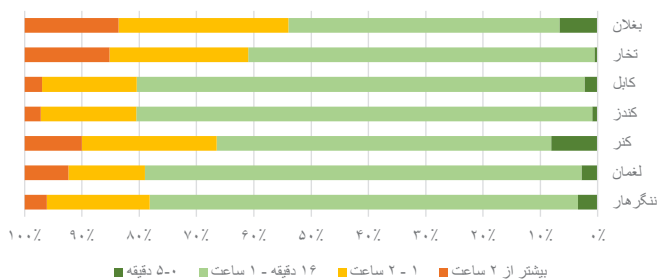
دسترسی به خدمات صحتی | فیصدی قریجات که کلینیک دارد

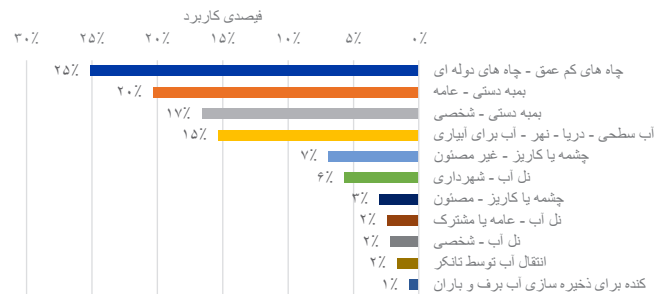
انواع بیت الخلاها بر اساس فیصدی استفاده توسط خانواده ها

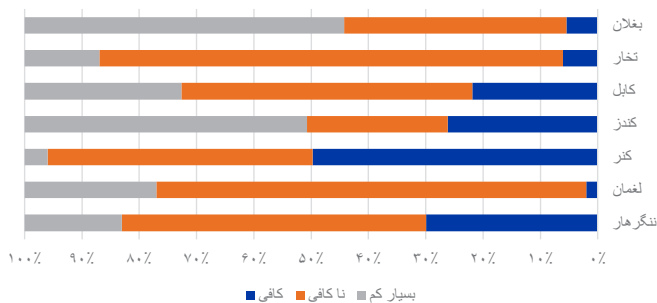
دسترسی به خدمات صحتی | فیصدی قریجات که کلینیک ندارند به اساس فاصله پیاده روی به نزدیکترین کلینیک

منابع آب آشامیدنی به اساس فیصدی کاربرد خانواده ها

کیفیت خدمات طبی | بر اساس کافی بودن کارمندان طبی (فیصدی قریجات)

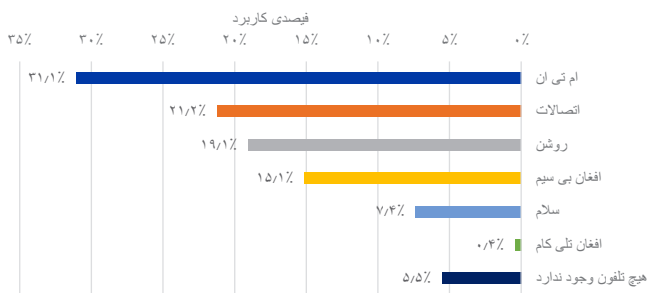

یک دختر بازگشت کننده با عفونت جلد در ولایت تخار، ولایت که ۸۵٪ از قریجات ارزیابی شده آن به مراقبت های صحتی یا کلینیک ها دسترسی ندارند. © IOM 2018

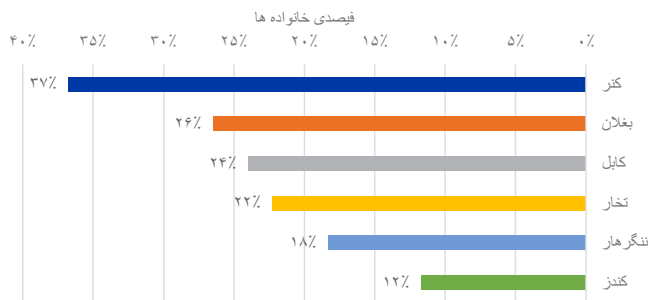
خدمات رفاهی

در حالی که ۹۷٪ خانواده تلفون های همراه دارند، ۲۲٪ از این خانواده ها دسترسی به آنتن دهی یا خدمات مخابراتی ندارند. شبکه امر قی ان شبکه ای است که بیش از یک سوم (۳۴٪) از تمام خانواده ها از آن استفاده میکنند. ولایت کنر دارای بدترین ساحه پوشش مخابراتی میباشد که ۳۷٪ خانواده ها در آنجا آنتن دهی تلفونی دریافت نمی کنند. از ساحه پوشش تلفون اجراءت دیگر نیز صورت میگیرد مانند اطلاع رسانی از طریق تلفون، تطبیق میکانیزم های شکایات، نظرسنجی های تلفونی و رفع مشکلات پول از طریق موبایل بجای تسلیم کردن پول نقد. در حالی که ۲۰ درصد خانواده ها برق نداشتند، ۵۳ درصد دسترسی به خدمات برق عامه را از دست داده بودند.

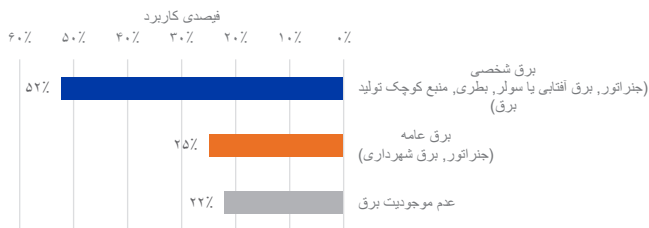
فیصدی کاربرد شبکه های مخابراتی بواسطه خانواده ها

خدمات مخابراتی | فیصدی خانواده های که به آنتن دهی/ خدمات مخابراتی دسترسی ندارند، به اساس ولایت

فیصدی کاربرد منابع مختلف برق بواسطه خانواده ها

© ۲۰۱۹ سازمان بین المللی مهاجرت (IOM)

برای معلومات بیشتر به شمول دسترسی به نقشه ها، مجموعه اطلاعات (دیتاست) و داشبورد ها به www.displacement.iom.int/afghanistan مراجعه نمایید.

CONTACT US

DTMAfghanistan@iom.int

facebook.com/iomafghanistan

twitter.com/iomafghanistan

instagram.com/iomafghanistan

تعلیم و تربیه

هزینه تعلیمی به عنوان یک مانع بزرگ برای دسترسی به آموزش در سراسر هر هفت ولایات ذکر شده است. این مسئله توانایی مالی ارتباط میگیرد با موضوع زیاد بودن مصارف خانواده از درآمد آنها که قبلاً در این گزارش نیز ذکر شد.

در ولایات کنر، ننگرهار و لغمان، فقدان معلمین زن در کنار محدودیت های فرهنگی و خانوادگی، به ویژه در ولایت کنندز، ارتباط میگیرد با مشارکت کم زنان در اشتغال. هزینه بلند تحصیلی همچنان تأثیر میگذارد بالای تصمیم ترک مکتب برای کودکانی که مجبور به کار و کمک به درآمد خانواده هستند، به ویژه در ولایت کابل و به مقدار کمتر در ولایت تخار.

موانع در مقابل تعلیم و تربیه | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت

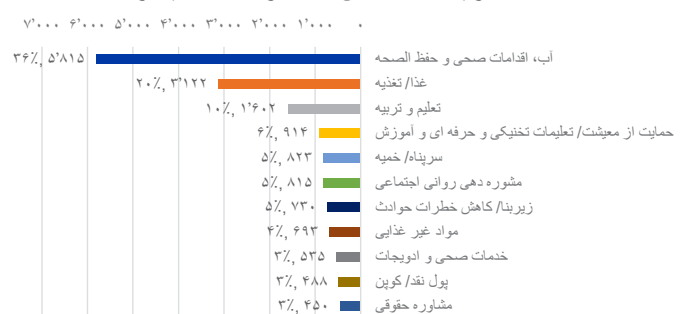
۰ = غیر قابل اجرا؛ ۱ = بسیار بی اهمیت؛ ۲ = بی اهمیت؛ ۳ = کمی با اهمیت؛ ۴ = با اهمیت؛ ۵ = بسیار با اهمیت

کمک ها

از جمله تمام فریجات ارزیابی شده ۹۲٪ آن در سه ماه قبل از ارزیابی هیچ گونه کمک دریافت نکرده اند. ولایات کنندز و لغمان گزارش داده اند که در طول این دوره هیچگونه کمک دریافت نکرده اند. از ۸٪ فریجات که کمک دریافت کرده اند، گزارش شده است که ۳۶٪ از کمک ها برای رفع نیازمندی های بهداشتی (WASH)، ۲۰٪ مواد غذایی و ۱۰٪ کمک در بخش تعلیم و تربیه صورت گرفته است. در ولایت کابل مناطق که دسترسی به آن آسان بود، ۴۲ درصد از تمام کمک ها را به دست آورده اند، در حالی که ولایت ننگرهار با وجود داشتن تعداد زیادی از بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان فقط ۲۷ درصد آنرا دریافت کرده است.

کمک های دریافت شده به اساس تعداد خانواده های مستفید شونده

حمایت کنندگان مالی دی تی ام در افغانستان

Co-funded by the European Union

